

adres kontaktowy
Potkański Jemusz
3-562 W-wa

dot. od. K. Koftowa

fot. (kopie)

AK
Wilno

* POTKAŃSKA Jadwiga

* POTKAŃSKA Wanda
zam. Kalczyńska

672/45K

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI

+ POTKAŃSKA Jadwiga
+ POTKAŃSKA Wanda
zacc. Kalczyńsko

I/1. Relacja ✓ k. 4, s. 1-2

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora ✓ k. 4, s. 1

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 4, s. 1-4

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne...

IV. Korespondencja ✓

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie ✓ reprodukt. oraz pkt. II s. 1, 3.

I/1 Relacja

- Biogram Wandy Kalezyńskiej z Potkańskich oprac. J. Potkański,
W-wa [b.d.], nrys, kopia, k. 1, s. 1-2

3/111

W A N D A K A L C Z Y Ń S K A Z P O T K A Ń S K I C H -
córka Zygmunta Brochwicz Potkańskiego sen. i Jadwigi z Łukocz Łuniew-
skich, urodzona 23 czerwca 1886 r. w majątku Gniewięcin w rodzinie sta-
roszlacheckiej rozpoczynając jako pierworodna XV pokolenie gałęzi star-
szej senatorskiej. Jej najmłodsza siostra J A D W I G A P O T K A Ń -
S K A urodzona 29 września 1895 r. również w majątku Gniewięcin.
Wychowywane od najmłodszych lat w duchu miłości do Ojczyzny, na trady-
cjach rodzinnych bohaterskich przodków "po mieczu" i "po kądzieli", wal-
czyły o Jej niepodległość, poświęcając całe swoje życie w służbie Ojczy-
zny. W okresie I wojny światowej aktywnie działając w szeregach POW na
Kresach Wschodnich.

W pracy zbiorowej pod redakcją A. Piłsudskiej pt "Wierna służba - służ-
ba Ojczyźnie", Wilno 1927 r. Maria Truszkowska opisuje obronę Wilna
przed nawałą bolszewicką: ...Oddział POW broni Wilna od strony Kuczku-
ryszek. Jedziemy tam z żywnością, pp. Lila i E. Dawidowskie, Wanda i Jad-
wiga Potkańskie, Maria Truszkowska i M. Kiewliczowa. Dojeżdżamy. Spotyka-
ją nas radosne okrzyki chłopców. A kule bolszewickie, jak złośliwe osy,
lecą w naszą stronę. Oburzony woźnica robi nam gorzkie uwagi, że "to nie
kartofle, tylko kule" i że mogą "narazić na szwank jego osobę i konia",
albo ... Więc pracują tam zawsze pełne werwy: W. Potkańska, L. Ruszczyców-
na, Bułhakówna, K. Kadenacówna, M. Nagrodzka. Załatwiamy tu jednocześnie
wszelkie polecenia komendantów...

Po zajęciu Wilna przez bolszewików Wanda i Jadwiga Potkańskie zostały
przez nich aresztowane i tylko cudem uniknęły śmierci, dzięki odważnemu
natarciu oddziałów kawalerii ppłk Beliny Prażmowskiego a następnie pod-
oddziałów 1 Dywizji Legionów, w której służył ich brat Zygmunt jr.

11 października 1919 r. Wanda poślubiła ppor. Stanisława Kalczyńskiego
z 1 Dywizji Legionów. Teraz razem walczą o niepodległość Ojczyzny. Nie-
stety, los nie był dla Wandy łaskawy. Stanisław zostaje ranny i umiera
20 października 1920 r. Wanda po roku zostaje wdową, nie myśli jednak o
swoich osobistych sprawach. Zrujnowana rozbiorami i wojnami Ojczyzna po-
trzebuje pracowitych i energicznych ludzi. Wraz z najmłodszą siostrą Ja-
dwigą pozostają na służbie w Wojsku Polskim. Wanda pracuje w intendentu-
rze wojskowej, następnie w Szpitalu Wojskowym na Antokolu w Wilnie, a
Jadwiga po uzupełnieniu wykształcenia w Dowództwie Obozu Warownego - Wil-
no.

Wybuch II wojny światowej i kolejne okupacje Wilna spowodowały, że Wan-
da i Jadwiga włączyły się w nurt konspiracji ZWZ-AK. Były dobrze zakon-
spirowane, bowiem nawet w chwili aresztowania gestapo nie znało ich da-
nych personalnych. Późną jesienią 1942 r. w nocy, gestapo otoczyło dom
przy ul. Skopówka 7, ustawiło domowników w rzędzie, a ubrany po cywilne-
mu osobnik z nasuniętym na oczy kapeluszem i postawionym kołnierzem pła-

11/2
szcza rozpoznawał poszukiwane osoby. Aresztowano Wandę i Jadwigę, przeprowadzono dokładną rewizję i założono "kocioł".

Wanda i Jadwiga więzione były w katowni gestapo przy ul. Ofiarnej i w więzieniu na Łukiszkach w Wilnie.

W kwietniu 1943 r. zostaje niespodziewanie zwolniona z więzienia Jadwiga, prawdopodobnie za sprawą swej starszej siostry Wandy, która całą przypisywaną im winę wzięła na siebie, chcąc ratować siostrę, matkę czteroletniej Krystyny, której ojciec, oficer WP, zaginał w czasie wojny.

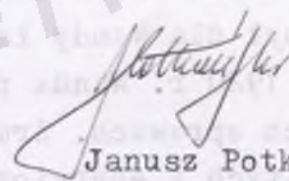
Wandę cechowała niespotykana pracowitość i obowiązkowość, poświęcenie i ofiarność dla potrzebujących pomocy, dobroć i szlachetność. Ujmującym i bezpośrednim sposobem bycia zjednywała sobie przychylność otoczenia. Głęboko wierząca katoliczka i gorąca patriotka. W wielopokoleniowej rodzinie Potkańskich cieszyła się ogromnym autorytetem, szacunkiem i uznaniem. Udowodniła swoje przeogromne poświęcenie i miłość do Ojczyzny, bezgraniczne oddanie sprawie o którą walczyła, pokazała też, że jej pozycja i autorytet w rodzinie nie był przypadkowy.

Wanda Kalczyńska z Potkańskich została rozstrzelana 14 maja 1943 r. w Ponarach pod Wilnem, zginęła służąc wiernie Ojczyźnie i ratując życie siostrze.

Jadwiga po zwolnieniu z więzienia jest stale inwigilowana i prześladowana, wyczerpana do granic wytrzymałości długotrwałym śledztwem w katowni gestapo umiera nagle na serce w dniu 16 marca 1944 r.

Pochowana w grobie rodzinnym Brochwicz Potkańskich na Cmentarzu Bernardyńskim w Wilnie.

Obie siostry za zasługi wojenne były udekorowane Krzyżami Niepodległości z Mieczami, Krzyżami Zasługi z Mieczami i innymi odznaczeniami

Janusz Potkański

W a r s z a w a

03-562 ul.

I/2 Dokumenty

- Zawiadomienie o wykonaniu wyroku śmierci na W. Potkańskiej, Wilno 1943, mps, rkp, kopia, k-1, s-1

I/2/1

Wilna, d. 27. Mai 1943.

Der Kommandeur
der Sicherheitspolizei und des S. D.
Litauen
—□□—
Hauptaussensstelle Wilna

B.Nr......

Frau
Hedwig Potkanska
in Wilna,
Skapostrasse 7-7.

Ihre Schwester Wanda Kalczynska, geb. 23.6.1886 in Gnievienvin, wurde von einem polizeilichen Standgericht wegen Landesverrat zum Tode verurteilt. Das Urteil ist bereits vollstreckt.

W. Weisbach
SS - Obersturmführer.

II Materiały uzupełniające relację

- J. Potkański, Bolesna rocznica „Kombatant” 1998/5, ksero, k. 2, s. 1-2.
- Wanda Kaczyńska, [w:] H. Pasierbska, Pomawy i inne miejsca męczeństwa Polaków z Wileńszczyzny w latach 1941-1944, 2005, ksero, k. 1, s. 3.
- Rysunek odsłonięcia POW i kotwica Polski Walczącej, k. 1, s. 4.

Bolesna rocznica

Pięćdziesiąt pięć lat temu, 14 maja 1943 roku, ciszę leśną na Górach Ponarskich pod Wilnem zakłóciły odgłosy salw i pojedynczych strzałów do wynędzniałych i zmaltretowanych w katowni gestapo więźniów. Ginęli, bo byli Polakami, umierali za przynależność do Armii Krajowej, za Ojczyznę. Byli wśród nich Kazimiera i Bronisław Radziszewscy, Jerzy Cichocki, Mieczysław Brażewicz-Dosilko, Mieczysław Soltan, Gerard Siuchta, Maria Dąbrowska, Bronisława Jakubowska, Aniela Chłopecka, Kazimiera Kowalska, Jadwiga Mongird, Janina Sudnikiewiczówna, Jadwiga Siedlecka, Wanda Kalczyńska z Potkańskich, Zygmund Szymański, Władysław Cynk, Maria Szapska, Eugeniusz Górski, Bronisław Draszkievicz, Marta Hawelówna, Stefania Czepulkowska i Wacław Zawisza-Zacza.

Pijani, sadystyczni oprawcy z litewskiego oddziału specjalnego Ypatingas Buris, którego organizatorem i komendantem był Niemiec, gestapowski podoficer sztabowy Martin Weiss, a dowódcą porucznik wojska litewskiego Balys Narvoisza, skwapliwie wykonywali swoje katowskie obowiązki. Mieli już niemałą praktykę, albowiem od lipca 1941 roku wymordowali tu wiele tysięcy wileńskich Żydów, obywateli Rzeczypospolitej.

Wśród rozstrzelanych 14 maja 1943 r., jakże mało znanych dzisiaj, skromnych bohaterów, była moja ukochana cioteczka Wanda Kalczyńska z Potkańskich, która nie mając swoich dzieci, kochała mnie ponad miarę, a ja odwzajemniałem jej swoją gorącą, młodzieńczą miłością. W ciężkich latach okupacji przez pewien czas zastępowała mi matkę. Cechowała ją niespotykana pracowitość i obowiązkowość, poświęcenie i ofiarność dla potrzebujących pomocy, dobroć i szlachetność. Ujmującym i bezpośrednim sposobem bycia zjednywała sobie przychylność otoczenia. Była głęboko wierzącą katoliczką i gorącą, oddaną sprawie patriotką. W naszej wielopokoleniowej rodzinie cieszyła się ogromnym autorytetem, szacunkiem i uznaniem za wyjątkową sprawiedliwość, uczynność i oddanie.

WYCHOWANA od najmłodszych lat w duchu miłości do Ojczyzny, na tradycjach rodzinnych bohaterskich przodków „po mieczu” i „po kądzieli”, walczyła o jej niepodległość, po-

święcając całe swoje życie w służbie Ojczyzny. W okresie I wojny światowej aktywnie działała w szeregach Polskiej Organizacji Wojskowej na Kresach Wschodnich.

Maria Truszkowska we wspomnieniach uczestniczek walk o niepodległość zatytułowanych „Wierna służba” opisuje obronę Wilna przed nawałą bolszewicką: *...Oddział POW broni Wilna od strony Kuczkuryszek. Jedziemy tam z żywnością, pp. Lila i E. Dawidowskie, Wanda i Jadwiga Potkańskie, Maria Truszkowska i M. Kiewliczowa. Dojeżdżamy. Spotykają nas radosne okrzyki chłopców. A kule bolszewickie, jak złośliwe osy, lecą w naszą stronę. Oburzony woźnica robi nam gorzkie uwagi, że „to nie kartofle, tylko kule” i że mogą „narazić na szwank jego osobę i konia”, albo ...Więc pracują tam zawsze pełne werwy: Wanda Potkańska, L. Ruszczycówna, Bulhakówna, K. Kadenacówna, M. Nagrodzka. Zalatwiamy tu jednocześnie wszelkie polecenia komendantów...*

Niestety, bolszewicy zajęli Wilno, siły polskie były zbyt słabe, a Wanda i Jadwiga Potkańskie tylko cudem uniknęły śmierci z rąk miejscowych bolszewików.

Wojsko Polskie dokonywało przegrupowań i szykowało się do wyzwolenia północno-wschodnich ziem Rzeczypospolitej. 15 kwietnia 1919 r. przed południem Józef Piłsudski wydał na odprawie w swej kwaterze rozkaz uderzenia na Lidę i Wilno. Wykonując jego rozkaz, 19 kwietnia oddziały kawalerii ppłk. Beliny-Prażmowskiego wkroczyły do Wilna i zajęły rejon dworca kolejowego. Tegoż dnia wieczorem dotarły do Wilna pierwsze pododdziały 1 Dywizji Legionów, w której służył najmłodszy brat Wandy i Jadwigi, a mój ojciec, Zygmunt Potkański jr. Wilno znów było wolne. Józef Piłsudski tak wspomina ten dzień: *Wpada ostatkiem tchu ofi-*

cer od Beliny. Wilno wzięte, ukochane miasto jest moje...

Tegoż roku, 11 października, Wanda poślubiła ppor. Stanisława Kalczyńskiego z 1 Dywizji Legionów. Teraz razem walczą o niepodległość Ojczyzny. Niestety, los nie był dla Wandy łaskawy. Stanisław zostaje ranny, stan jego zdrowia pogarsza się z dnia na dzień. Umiera 20 października 1920 r. Wanda po roku i osiemnastu dniach małżeństwa zostaje wdową. Nie myśli jednak o swoich osobistych sprawach. Zrujnowana rozbiorami i wojnami Ojczyzna potrzebuje pracowitych i energicznych ludzi. Wraz z najmłodszą siostrą Jadwigą pozostają na służbie w Wojsku Polskim. Wanda pracuje w intendenturze wojskowej, następnie w Szpitalu Wojskowym na Antokolu w Wilnie, a Jadwiga w Dowództwie Obozu Warownego – Wilno.

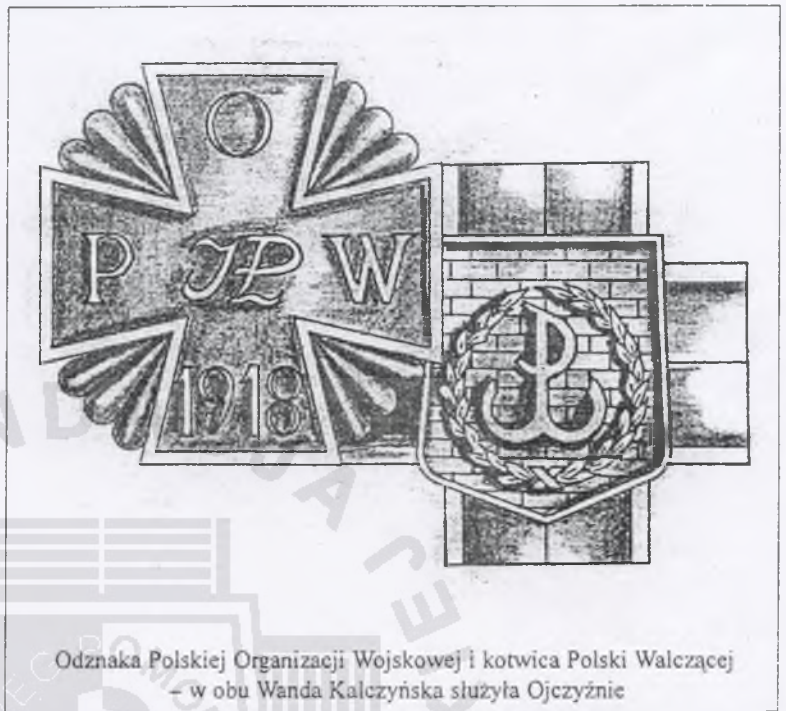
Obie siostry za zasługi wojenne zostają udekorowane Krzyżami Niepodległości z Mieczami, Krzyżami Zasługi z Mieczami i innymi odznaczeniami.

WYBUCH II wojny światowej i zajęcie Wilna przez bolszewików, potem Litwinów, a następnie przez Niemców, zmieniły sytuację naszej rodziny. Większość pracujących straciło stanowiska, ale nie utraciło chęci do pracy i walki z kolejnymi okupantami. Wanda i Jadwiga włączają się w nurt konspiracji AK-owskiej. Były dobrze zakonspirowane, bowiem nawet w chwili aresztowania gestapo nie знаło ich danych personalnych. Stało się to późną jesienią 1942 r. w nocy. Gestapo otoczyło dom przy ul. Skopówka 7, ustawiło domowników w rzędzie, a ubrany po cywilnemu osobnik z nasuniętym na oczy kapeluszem i postawionym kłnierzem płaszczu rozpoznawał poszukiwane osoby. Aresztowano Wandę i Jadwigę, przeprowadzono dokładną rewizję i założono „kocioł”.

Wanda i Jadwiga więzione były w katowni gestapo przy ul. Ofiarnej i więzieniu na Łukiszkach w Wilnie. Trudno opisać rozpacz i żal, jaki zadomowił się w naszej rodzinie, pogłębiony śmiercią ojca Wandy i Jadwigi, a mojego dziadka Zygmunta Potkańskiego, seniora.

W kwietniu 1943 r. zostaje niespodziewanie zwolniona z więzienia Jadwiga, prawdopodobnie

nie za sprawą swej starszej siostry 'Wandy, która całą przypisywaną winę wzięła na siebie, chcąc ratować siostrę, matkę czteroletniej Krystyny, której ojciec, oficer WP, zaginał w czasie wojny.

Wanda Kalczyńska z Potkańskich jeszcze raz udowodniła swoje przeogromne poświęcenie i miłość do Ojczyzny, bezgraniczne oddanie sprawie, o którą walczyła od najmłodszych lat swego życia, pokazała też, że jej pozycja i autoritet w rodzinie nie był przypadkowy. Zginęła, służąc wiernie Ojczyźnie i ratując życie siostrze.

Jeszcze przed śmiercią, siedząc w celi śmierci, pamiętała o swoim bratanku lepiąc mu na pamiętkę baranka wielkanocnego z głodowej porcji chleba. Było to jej pożegnanie ze mną, choć wówczas tego nie rozumiałem.

W końcu maja 1943 r. otrzymaliśmy straszną i bolesną wiadomość z Kommandeur der Sicherheitspolizei und des SD Litauen, że: *lokalny sąd policyjny skazał Wandę Kalczyńską ur. 23.06.1886 r. w Gniewięcinie za zdradę kraju na karę śmierci. Wyrok jest nieodwołalny.* Pismo podpisał SS-Obersturmführer Neugebauer.

Dopiero po kilkudziesięciu latach dowiedzieliśmy się, że Wanda została rozstrzelana w Ponarach pod Wilnem 14 maja 1943 roku.

Janusz POTKAŃSKI

L.dz. 2301 WSK 02 2 60 | K. Wojtowicz/

Wanda Kalczyńska

Z d. Potkańska, urodzona 23 czerwca 1886 r. w Gniewięcinie. W latach 1919-1920 brała udział w szeregach POW w wojnie z bolszewikami, w 1919-1920 służyła w 2 Armii WP, za co później była odznaczona Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Zasługi i innymi odznaczeniami państwowymi.

11 października 1919 r. zawarła związek małżeński z oficerem WP Stanisławem Kalczyńskim, jednak krótko cieszyła się szczęściem, ponieważ mąż jej w wyniku odniesionych ran zmarł w 1920 r.

Do 1939 r. pracowała w wojskowym szpitalu w Wilnie na Antokolu. W czasie II wojny światowej była żołnierzem AK. W 1942 r. została aresztowana wraz z najmłodszą siostrą Jadwigą w mieszkaniu, które zajmowała cała rodzina przy ul. Skopówka 7 m. 7. Jak wspomina jej siostrzeniec płk Janusz Potkański (wtedy 13-letni chłopiec): „Aresztowanie nastąpiło prawdopodobnie w wyniku zdrady, gdyż całą naszą liczną rodzinę ustawiono w szeregu, zaś mężczyzna z nasuniętym na oczy kapeluszem, postawionym kołnierzem, a tym samym zakrytej twarzy, wskazał palcem ciotkę Wandę i Jadwigę”. Obie panie miały tę samą przeszłość z okresu wojny w 1920 r. i obie były związane najpierw z ZWZ, a następnie z AK. Znalazły się na Łukiszkach i dowożone były na przesłuchania do gmachu gestapo przy ul. Ofiarnej.

W połowie 1943 r. Jadwigę zwolniono z więzienia, lecz była ona nieustannie inwigilowana i 16 marca 1944 r. zmarła nagle na atak serca. Osierociła małą córeczkę Krystynę.

Natomiast Wanda poniosła śmierć na Ponarach 14 maja 1943 r. Jak wiadomo rodzinie, przyjęła na siebie stawiane przez gestapo zarzuty, chcąc ratować w ten sposób młodszą od siebie siostrę, matkę dziecka.

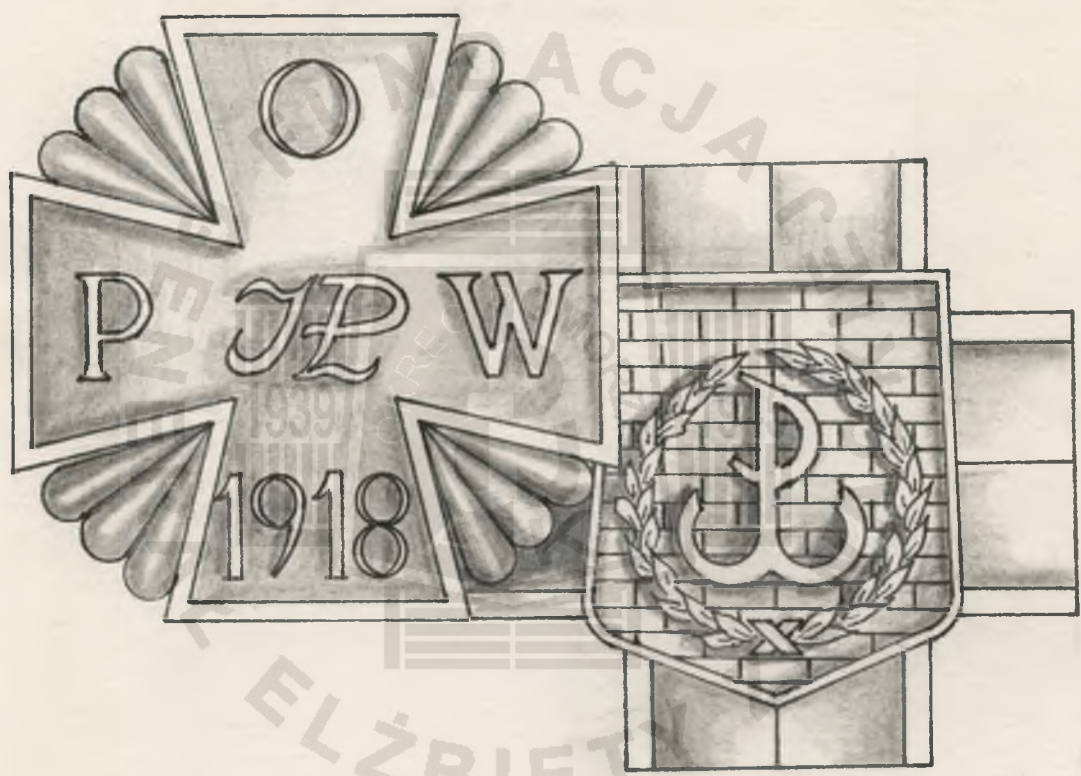
Ta dzielna i bohaterska kobieta wpisała się w poczet rodziny o wybitnie patriotycznych tradycjach. Brat p. Kalczyńskiej – Zygmunt był żołnierzem I Dywizji Legionów.

/Informacje na podstawie pisemnej relacji
Janusza Potkańskiego, zam. w Warszawie./

*Pasiarbska W., Ponary i inne miejsca męczeństwa Polaków z Wilnieccy
w latach 1941-1944, s. 184-185. 2005r.*

II/4

43

IV Korespondencja
- listy z lat 1999.

STOWARZYSZENIE ŻOŁNIERZY
ARMII KRAJOWEJ
ZARZĄD GŁÓWNY
64-821 Warszawa, ul. Żłota 81

Pani Elżbieta Zawacka
Toruń
ul. Gagarina 130 m.26

FUNDACJA
GENERALNA
ELŻBIETY ZAWACKI
1945
AK

MEMORIAL
General Marii Wittek

Toruń, dnia 06. VII 1999 r.

Ldz.: 1434 / WSK / PP

Pan Janusz Potkański

ul. .

03-562 Warszawa

Szanowny Panie,

Przede wszystkim bardzo przepraszamy, że omyłkowo zostało napisane nazwisko Pańskich Ciotek. Pomyłka ta została natychmiast poprawiona na kopii listu, który wysłaliśmy do Pana, na teczce bowiem nazwiska są zapisane poprawnie. Pomyłka zatem wystąpiła tylko w liście do Pana, za co jeszcze raz przepraszamy.

Wielka szkoda, że nie posiada Pan żadnych dokumentów poświadczających działalność konspiracyjną Pańskich Ciotek. Niemniej jednak dziękujemy, że zechciał Pan się fatygować i w tej sprawie do nas napisać.

Z wyrazami szacunku

K. Minczykowska
Katarzyna Minczykowska

Dokumentalistka Archiwum WSK
przy Fundacji „Archiwum Pomorskie AK”

Wpłynęło dnia ^{XM.} 28.06
Ldz. 7401/WJK/PP P.W.

Warszawa dn 23.06.1999 r.

Szanowna Pani
Katarzyna Minczykowska
Dokumentalistka Archiwum WSK
przy Fundacji "Archiwum Pomorskie AK"

W odpowiedzi na pismo Ldz 1344/WSK/99 z dnia 17 czerwca 1999 r. dziękuję za założenieteczki moich Ciotek w Archiwum, jednakże pragnę zwrócić uwagę, że w w/w piśmie dwukrotnie, nieprawidłowo napisano Ich nazwisko i niechciałbym żeby pod takim figurowały w Archiwum.

Drugi rząd:

- jest Jadwigi Potkońskiej winno być Jadwigi Potkańskiej,

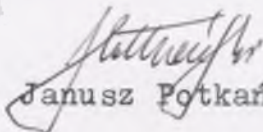
trzeci rząd:

- jest na nazwisko Potkońskich winno być na nazwisko Potkańskich.

Ponadto z żalem informuję, że prócz jednej legitymacji służbowej Wandy Kalczyńskiej, wystawionej w 1921 r. przez Dowództwo 2-ej Armii, Oddział V, nie posiadam żadnych dokumentów.

Moje Ciotki musiały być głęboko zakonspirowane i nie znałem ich pseudonimów. Ciocia Jadwiga była przez wszystkich członków naszej wielopokoleniowej rodziny nazywana Myszką i nie wykluczone, że przyjęła taki pseudonim.

Z wyrazami szacunku

Janusz Potkański

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

Toruń, dnia 14 VI 1999r.

Ldz: 1344/WSK/99

kopie

Pan Janusz Potkański
ul.
03-562 Warszawa

Szanowny Panie !

Bardzo dziękujemy za przysłane materiały dotyczące Pańskich Ciotek, Wandy Kalczyńskiej z Potkańskich i Jadwigi Potkońskiej. Na podstawie tych dokumentów założyliśmy na nazwisko Potkońskich teczkę w naszym Archiwum.

Czy zna Pan może pseudonimy jakich używały Ciotki będąc żołnierzami AK ? Może też jest Pan w posiadaniu legitymacji odznaczeń, jakimi zostały udekorowane za swe zasługi wojenne Pańskie Ciotki ? Jeżeli tak byłibyśmy wdzięczni za przysłanie chociaż ich kserokopii.

Z wyrazami szacunku

K. Minczykowska
Katarzyna Minczykowska

Dokumentalistka Archiwum WSK
przy Fundacji „Archiwum Pomorskie AK”

Nd. Janusz Potkowski
Warszawa
03-562 ul.

Wpłynęło dnia 09.06 K.M.
L.dz. 1226/WJK/PZ P.W.

W odpowiedzi na apel Memorandum gen. Marii Witteki przedstawiony w Biuletynie Informacyjnym Nr 5(109) przesyłam dane o moich bohaterkach a mianowicie już Ciótkach: Wandzie Kalczyńskiej z Potkaniskich = i Jadwidze Potkaniskiej, aktywnych członkach POW, ZWZ-AK oraz ich zdjęcia, Xero dokumentu i wykonany rysunek.

Zycze Państwu wielu sukcesów w upamiętnianiu tych, których sylwetki coraz bardziej napięują się we mgłę obojętności i zapomnienia „w drodze do Europy”, odrywania od spraw tożsamości narodowej i patriotyzmu.

Z wyrazami najwyższego szacunku i poważania

Stożek

Warszawa, 28 maj 1999,

9.

FUNDACJA ELŻBIETY ZAWACKIEJ
OKRĘG TORUN
1939
1945

Memoriał gen. Mani Hittel
Fundacja „Archiwum Pomorskie AK”
ul. Włóknie Garbary 2
87-100 TORUŃ

03-562 ul.

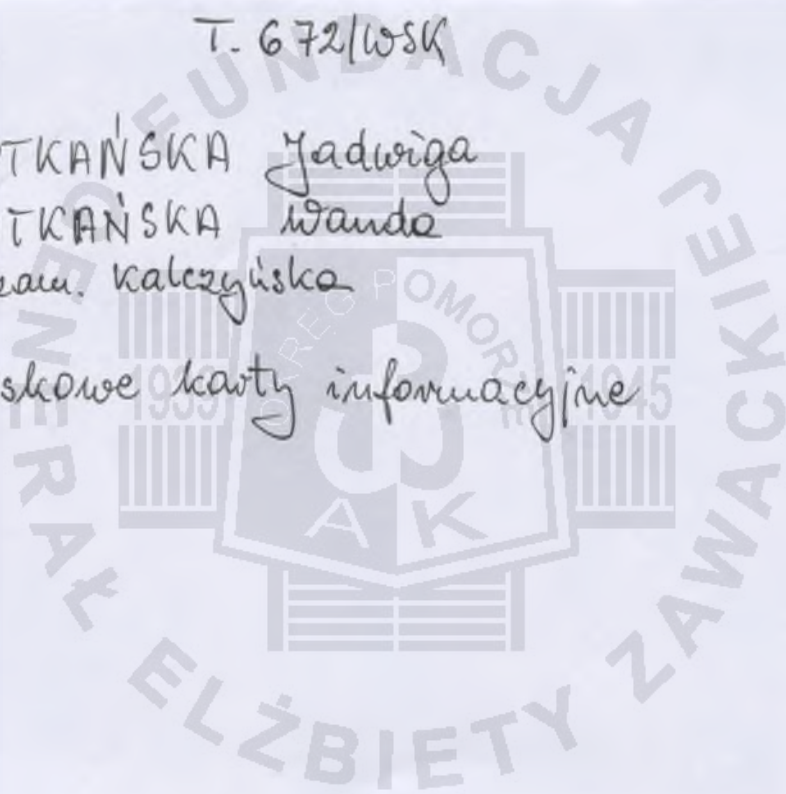
ul. Janusz Półkanski
Warszawa

T. 672/WSK

AK
Wilno

POTKAŃSKA Jadwiga
POTKAŃSKA Wanda
zau. Kalczyńska

V Nazwiskowe karty informacyjne

AK
Wilno

Kaleczyńska Wanda
z d. Potkańska

- w I wojnie św. działała w POW na Kresach
Wschodnich. W II wojnie działała w AK.
Aresztowana przez Gestapo i rozstrzelana
na Górkach Penarskich pod Wilnem w dniu
14 maja 1943r.

Źródło: J. Potkański, Bolesna Rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12, 13

K.Wojt., 2002.

AK
Wilno

z d. Potkańska Jadwiga
zam. NN

- siostra Wandy Kalczyńskiej, aresztowana
razem z siostrą za działalność w AK.
Z braku dowodów została zwolniona - Wanda K.
wzięła całą winę na siebie, dlatego została
rozstrzelana.

Zródło: J. Potkański, Bolesna Rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12ę 13

K.Wojt., 2002.

Radziszewska Kazimiera

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez
Gestapo i rozstrzelana na Górkach Pomarskich
pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12, 13

K.Wojt., 2002.

Dąbrowska Maria

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez
Gestapo i rozstrzelana na Górkach Pienarskich
pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12, 13

K.Wajt., 2002.

Jakubowska Bronisława

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez
Gestapo i rozstrzelana na Górkach Ponarskich
pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12, 13

K.Wojt., 2002.

Chłopecka Aniela

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez
Gestapo i rozstrzelana na Górach Ponarskich
pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródła: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wojt., 2002.

Kowalska Kazimiera

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez
Gestapo i rozstrzelana na Górach Ponarskich
pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wojt., 2002.

Mengird Jadwiga

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez Gestapo i rozstrzelana na Górach Ponarskich pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański: Bolesna rocznica,
w "Szabatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wojt., 2002.

Sudnikiewiczówna Jadwiga

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez Gestapo
i rozstrzelana na Górach Penarskich pod
Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wojt., 2002.

Siedlecka Jadwiga

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez Gestapo
i rozstrzelana na Górach Penarskich pod
Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wajt., 2002.

Szapska Maria

AK
Wilno

- za działalność w AK aresztowana przez Gestapo
i rozstrzelana na Górach Ponarskich pod
Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Źródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Usjt., 2002.

Hawelówna Marta

AK
Wilno

• za działalność w AK została aresztowana przez Gestapo i rozstrzelana na Górrach Ponarskich pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródła: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wejt., 2002.

Czepułkowska Stefania

AK
Wilno

• za działalność w AK została aresztowana przez Gestapo i rozstrzelana na Górrach Penarskich pod Wilnem w dniu 14 maja 1943r.

Zródło: J. Potkański, Bolesna rocznica,
w "Kombatant" 1998, nr. 5, s. 12

K.Wejt., 2002.

a

†
†† Kalerypinda Wanda

Bisopani w Pantheon Żołnierzy Polskiej
Walczącej, (Cmentarz Wojski w Warszawie) str 194
Fundacja Żołnierzy Polskiej Walczącej
Tadeusz Sowiński "Dzienniki"
Bolsz VII 105

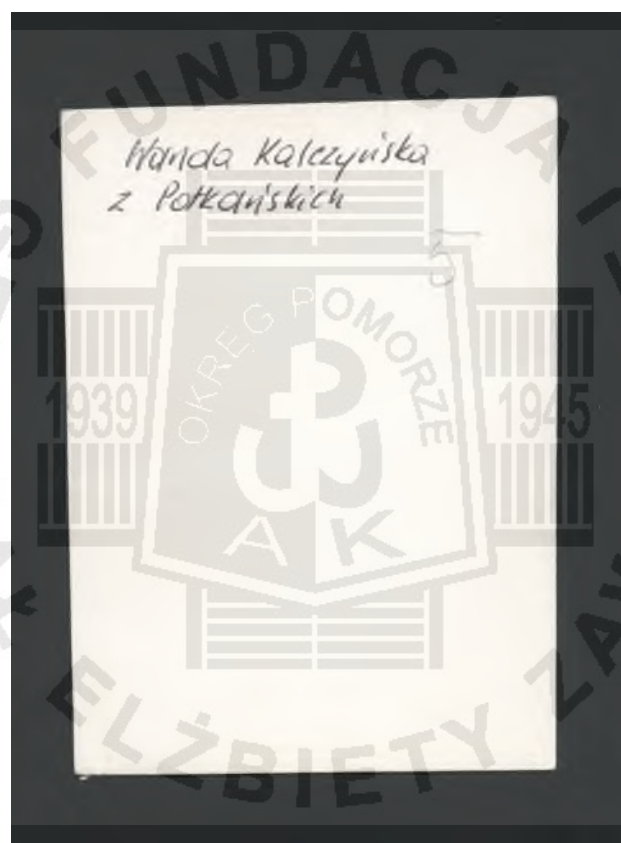
T. 672/WSK

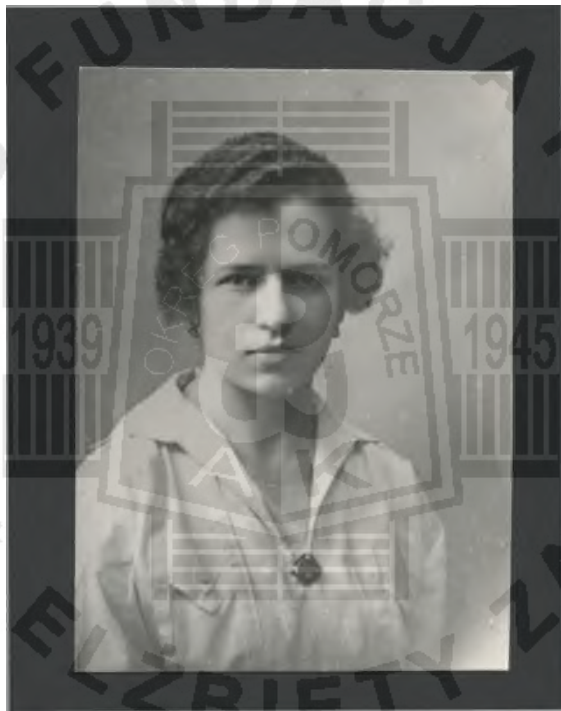
AK
Witno

POTKAŃSKA Jadwiga
POTKAŃSKA Wanda
zam. Kalczyńska

VI Fotografie
- reprodukcje

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI - POTKAŃSKA Jadwiga,
POTKAŃSKA Wanda
zam. Kalczyńska

I/1. Relacja

I/2. Materiały uzupełniające relację

II. Dokumenty nie związane bezpośrednio z relacją

III. Inne dokumenty

IV. Korespondencja bieżąca

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie

POTKAŃSKA
POTKAŃSKA
Jadwiga
Wanola

